

Det spørgsmål vil jeg gerne bede hr. Torben Lund om at besvare eventuelt lidt senere i debatten.

**Margrete Auken (SF):**

Man bliver virkelig taknemmelig over, at vi i Danmark har offentlighed i vores retspleje, så vi ikke skal henholde os til møder, hvor der er nogle af os, der alligevel undser os for at citere fra. For det havde været hjælpsomt, om de møder, vi har haft i Udvalget for Forretningsordenen, havde været offentlige. Det havde været meget, meget hjælpsomt.

Det, vi kan håbe at få ud af det – det vil jeg godt høre fra hr. Hans Engell, men han har prøvet at lukke ørerne, hver gang der er noget, der går ham imod – er jo, at hvis en sag bliver procederet, så kan man ikke sige, at der er jo så mange, der mener til den ene side, og der er nogle, der mener til den anden side, og eksperterne er jo uenige osv. Så har vi noget, vi kan rette os efter.

Denne her sag om, hvorvidt tiltale skal frafalde, er ikke procederet. Der har ikke været fremlagt argumenter hverken til den ene eller den anden side. Rigsretten har truffet en beslutning, og den ville normalt være blevet fulgt op af en begæring om kendelse, og så ville der have været offentlig proces.

Det er meget, meget sjældent, hvis det overhovedet nogen sinde er sket – det fremgik af det, vi hørte i Udvalget for Forretningsordenen, og det kan jeg i hvert fald godt citere – at man har begæret på et grundlag, der svarer til det her, at en sag skulle standses. Og det skyldes, at forsvarer og anklager var enige om, at det ikke ville gå igennem.

Men den her sag har så ikke engang været procederet, og derfor er forskelsbehandlingen altså ved at blive meget grotesk eller rettere: Vi er i færd med at lave en ny retspraksis på baggrund af noget, som vitterlig er meget, meget politisk i de uenigheder, der går igennem herinde, og jeg er som sagt taknemmelig over, at vi har en domstol, der både har et åbent forløb, og hvor det skal ende med en kendelse, som alle har at bøje sig for.

Hr. Hans Engell og andre har antydnet, at der er nogle af os, der bare er ude på at holde den her sag i kog. Det er grove løjer – altså! Vi er ude på, at den almindelige danske retspleje skal fortsætte, sådan som den er, og vi opfører os forholdsvis ydmygt over for såvel Retslægeråd som anklager, som vi har bedt om det, vi faktisk

vil i den sag her, og vi opfører os forholdsvis ydmygt ved, at vi ikke begynder at puste os op og mene noget, som vi ikke har grundlag for at mene.

Nu har det heldigvis været fremme i pressen, at de oplysninger, som kom frem i pressemeddelelsen fra Rigsretten, ikke ganske svarer til, hvad der stod i Retslægerådets erklæring. Der er ikke tale om, at det er udsigtsløst at forestille sig, at Ninn-Hansen ikke alene vil være i stand til at være til stede, men også vil være i stand til at være så fysisk vel til stede, at det er ubetænkeligt.

Mere kan jeg så ikke sige her, men det er bare for, at vi gør det klart, at de beskyldninger er temmelig uanstændige. Hvordan sagen ender, er der selvfølgelig ingen af os der kan udtale sig om. Om den kommer til dom, eller hvad den gør, er der ingen af os der kan udtale sig om. Men det, vi til gengæld godt kan udtale os om, er, at sagen er langt fremme nu, Ninn-Hansen har været afhørt fire hele dage, grundigt afhørt, og de vidner, der mangler, er vidner, der har været afhørt før, og det er forsvaret, der har indkaldt dem.

Derfor er det også af den grund – og det vil blive fremført i en proces – betænkeligt, hvis vi siger, at nu stopper vi alligevel her. Vi skal stille og roligt sige: Lad os nu se, hvordan det her kommer til at udvikle sig, og lad så Rigsretten tage stilling til sagen, når det bliver muligt, det vil sige, når der har været en fornyet undersøgelse, eller hvordan det nu bliver forhandlet med de parter, som vi har givet ansvaret for den her sag, og så vil den jo komme til Rigsretten, og så vil Rigsretten skulle tage stilling, og så vil vi alle sammen skulle rette os efter det, så behøver vi ikke herinde at gøre os til domstol, men kan fastholde den rolle, vi har, nemlig at være anklagemyndighed, og jeg synes måske, det havde været dejligt, hvis vi var sluppet for den her debat i salen i dag, hvor det jo viser sig stort set, at de politiske skel, der var, da man vedtog Rigsretten, er de samme, som kører nu, og det er selvfølgelig også det, den handler om, men vi er jo altså nogle stykker, der mener, at den sag skal køres og skal køres igennem, indtil der er en kendelse om, at det kan den ikke. Så er vi i en anden situation.

(Kort bemærkning).

**Hans Engell (KF):**

Når man lytter til fru Margrete Auken – og jeg synes også til et par af de andre indlæg, der har